

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 13 februari 1922 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om upphävande av sista stycket i 8 § av förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m. (2:a avd.).

I en inom första kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 23, har herr *Boman* hemställt, att sista stycket av 8 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt måtte ur författningen utgå samt att motsvarande bestämmelse i 8 § förordningen den 28 oktober 1910 angående bevilning av fast egendom samt av inkomst likaledes måtte uteslutas.

Beträffande den härför lämnade motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Förenämnda paragrafer hava i de delar de här komma i fråga följande lydelse: *Utskottet.*

»Såsom inkomst taxeras icke:

vad som av staten anvisats till bestridande av de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom:

samt arvode eller traktamente för deltagande i riksdag, statsrevision, kyrkomöte eller kommitté å annan ort än där arvodes- eller traktaments-tagaren varit bosatt.»

Motionären har nu hemställt, att sistnämnda stycke måtte utgå ur författningen, efter vad det synes i syfte att möjligen uppkommande överskott å sådana arvoden och traktamenten skulle komma att beskattas såsom inkomst. Emellertid synes motionären därvid icke hava till fullo beaktat, att författningarna principiellt medgiva frihet från skatt för ersättningar, som anvisats av staten och utgå för bestridande av med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, samt att i motionen omnämnda arvoden och traktamenten upptagits endast såsom exempel å sådana från skattskyldighet undantagna ersättningar. Därest motionen bifölles, skulle sålunda skattemyndigheterna vid bedömandet av det konkreta fallet hava att taga under omprövning, huruvida de i författningen uppställda objektiva förutsättningarna för skattefrihet föreläge beträffande ifrågakvarande arvoden och traktamenten. Den författningsändring, motionären ifrågasatt, skulle följaktligen kunna vålla oklarhet i tillämpningen. Redan från denna synpunkt har utskottet ansett sig förhindrat att tillstyrka det föreliggande förslaget.

För övrigt har utskottet ansett anledning saknas att i beskattningshänseende göra åtskillnad mellan sistnämnda arvoden och traktamenten samt övriga i 8 § avsedda, av staten särskilt anvisade ersättningar. Vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag till de år 1910 antagna skatteförfattningarna åberopade såväl kammarrätten som bevillningsutskottet såsom skäl för skattefrihet för ersättningar i allmänna tjänster och uppdrag, att det sätt, varpå ersättningen för dessa bestämdes, lämnade nödig garanti för att densamma ej tilltoges högre än behovet i allmänhet krävde. Detta skäl äger alljämt giltighet även beträffande sådana ersättningar, som här äro i fråga.

Motionären har visserligen särskilt beträffande riksdagsmannarvudet åberopat, att detta arvode avsevärt höjts genom beslut vid 1918 och 1921 års riksdagar. Dessa höjningar hava emellertid icke orsakats av någon ändrad uppfattning om arvodets karaktär av ersättning för de kostnader, direkta eller indirekta, som förorsakas av uppdraget, utan hava betingats av den avsevärda prisstegring, som inträffat, samt jämväl av att tiden för riksdagens sammanträden kommit att väsentligt utsträckas utöver den vid tidpunkten för arvodets bestämmande avsedda.

På grund av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

att förevarande motion I: 23 av herr Boman, om upphävande av sista stycket i 8 § av förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m., icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 februari 1922.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Gustav Nilsson i Kristianstad, Antonsson, Wigforss, Wohlin, Björns-
son, Boman, Rune, Bärge i Katrineholm, Johansson i Kullersta, Lithander, Sköld,
Johansson i Kälkebo, Olsson i Ramsta, Leander, Heyman, Isak Svensson, Bengtsson
i Kullen och Lövgren i Nyborg.

Reservationer:

av herr *Boman*, som yrkat, att utskottet måtte tillstyrka motionen;
av herr *Lithander*, som instämt i herr Bomans yrkande;
av herrar *Wohlin* och *Johansson* i Kälkebo, samt
av herr *Leander*.
